

מילי דמלכא

שיחות ומאמרים שזכינו לשמוע מאת
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאמר
בענין מעלת העקידה

יו"ל ע"י

מכון להוצאת הדא"ח

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שע"י חסידי קאסוב

וירא תשפ"א לפ"ק

מכתב מיוחד
ונרגש
לכל בני קהלתינו
היקרים
מאת כ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

- אחים יקרים אחים לדעה -

הננו בזה בקריאה של חיבה לכל קוראינו ואנ"ש היקרים שיחי
שהיות ומלאכת הכתיבה, העריכה, וסידור הגליונות, שיהיו באופן נאה ויאה ומכובד עולים ממון הרבה,
וכדי להוציא את הגליון אנו צריכים את עזרת הציבור החפץ ורוצה בקיומו

אנו פנים לעזרת הציבור הושיטו ידכם והרימו את נדבת לבכם לתרום מתנה יפה ונכבדת

וההזדמנות נאותה לתרום לעילוי נשמת יקירכם אשר בוודאי תהא

לטובת נשמתם זכות הפצת דברי תורה האלו

וגם בעת שמחתכם תבוא הברכה לכם ולביתכם

והנצחתם תונצחו בתוך הקונטרסים הפרסם עושי מצוה

ובכן אלו הרוצים בהנצחה או החפצים לתרום עקב שמחה וכן מי ברצונם לתרום לעילוי נשמת

יפנו לר' מאיר גאדינגער הי"ו במס' 917-686-5892

או להתקשר ע"ד אימייל ל **toraskosov@gmail.com**

וזכות הגדול של זיכוי הרבים תעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב

**לשמוע דרשות, ושיעורים שונים מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
וכן למודעות ומאורעות שונות בקרב קהילתינו הק'
יש להתקשר לקו "קול קאסוב"**

במס' 972-72-370-1810 או במס' 718-682-2004 ישראל 972-72-370-1810

כל הזכויות שמורות

להערות והארות או לקבל הגליון מדי שבוע בשבוע ע"י e-mail

יש לפנות להמערכת

במס' 917-686-5892

או אל **toraskosov@gmail.com**

להשיג הגליון בירושלים יש לפנות למס' 0533176847

נערך ונסדר ע"י:

ישר גראפיקס
347.528.6918

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

יצחק בן אברהם ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם", ועל הפסוק (בראשית ט, ג) "וירא והנה איל אחר" דרשו (ויקרא רבה כט, י) "כל ימות השנה ישראל עוסקין במלאכתן, ובראש השנה נוטלין שופרותיהן ותוקעין לפני הקדוש ברוך הוא, והוא עומד מכסא דין לכסא רחמים ומתמלא עליהם רחמים". הרי שמהעקידה זכינו לתקיעת שופר, וזה לשון הזוה"ק (ח"ג צט.) "ודא שופר אילו דיצחק אקריי". ועוד הפליגו רז"ל בעוצם גדולת שגב העקידה כי רבה היא, עד שהעמידו כל זכויותינו על אחת ואמרו (בראשית רבה נו, א) "כל אכילות שישראל אוכלים בעולם הזה אינם אוכלים אלא בזכות אותה המאכלת".

בכח העקידה מושרש בקרבינו כח מסירות נפש ועמידה בנסיונות

הנה בספרים הקדושים הקשו, מה גודל שבח מעלת עמידת אברהם אבינו בנסיון העקידה, הלא בכל שנות הגלות המר, כמה מיני רדיפות ושמדות עברו על כלל ישראל ותמיד תולדותם נשפך דמם עליך כמים, ופשוטי עם בני ישראל הפליאו

זכות העקידה היא הזכות הגדולה ביותר העומדת לישראל בכל הדורות

אחת מיסודות אומתינו וסוד קיומינו מיום היות ישראל לגוי ועד הנה, אשר היא עמוד החזק שעליה נשענים כל בית ישראל בכל דור ודור ובכל מקום שהם היא עקידת יצחק, בכל יום בעמדינו להתפלל אנו מקדימים אותה (טור ושו"ע או"ח א) ומעתירים אשר בזכותה "יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך", ולעת עומדינו לדין בימים הנוראים אשר כל באי עולם נשפטים ונחתם גזר דינם וכדלים ורקים אנו נצבים לבקש סליחה ותחנונים, אזי נאחזים אנו בה בכל כוחינו ומפצירים "זכור ברית אברהם ועקידת יצחק", ובכל תפילותינו מתחילת ימי הרחמים והסליחות ועד נעילת יום הקדוש, אנו שבים ומעוררים זכותה בכמה מיני מליצות ופיוטים, וכל תוקף מעשה תקיעת השופר ופעולותיו בכל העולמות הכל הוא בזכות ולזכרון העקידה, וכאמרם (ר"ה טז.) "אמר הקדוש ברוך הוא תקעו לפני בשופר של איל כדי שאזכור לכם עקידת

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

עד בלי די, והנה יש להקשות תימה רבתי בזה, דאשכחן איפכא בדברי חז"ל (יומא לה:): "תנו רבנן עני ועשיר ורשע באין לדין, לעני אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה אם אומר עני הייתי וטרוד במזונותי אומרים לו כלום עני הייתי יותר מהלל כו', נמצא הלל מחייב את העניים רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים יוסף מחייב את הרשעים". הא קמן שעמידה בנסיון קשה היא דייקא עלולה חלילה לעורר קטרוג על דלת העם שאינם עומדים בנסיון שכזה רחמנא ליצלן, (ודע כי לא דבר קל בעלמא הוא לגרום חלילה לקטרוג שכזה, עובדא נוראה ידעינן שהייתה אצל הרה"ק ה'תורת חיים' זיע"א, אשר בימי חורפו והוא אברך צנוע ומעלי נתעלה ונתקדש במעלות רמות בקדושה ופרישות בהסתר ובצניעות, עד שנתעלמה הנהגתו הצפונה אפילו מעיני חותנו ולא ידע את דרכיו, עד לפעם אחת שאירע לו איזה חשש רחוק בעניני פרישות ומיד קיבל על עצמו סיגופים ותעניות באופן נורא שאין לתאר ולשער עד שהורו לו מן השמים להפסיק ולחדול מזאת, כי לגודל עבודתו ויגיעתו הנשגבה מתעורר קיטרוג חס וחלילה על המוני בני ישראל כאשר רואים איך שבשר ודם יכול לבוא למדריגה עצומה כזאת למעלה מכח אנושי, ומה יאמרו אזובי הקיר המקצרים בהשגתם ועבודתם) והענין והחילוק צריך ביאור.

לעשות בתמימות ובטהרה מסרו נפשם על קדושת השם באש ובמים, מנשרים קלו ומאריות גברו לעשות רצון קונם וחפץ צורם ויצאה נשמתם באחד בשמחה ובאהבה, ומאי רבותיה דאברהם? ובארו לאמר (עי' תניא יח, אגרא דכלה עקב, אור יצחק וירא ועוד) כי האמת יורה דרכו, אשר בעת שעמד אברהם בנסיון הקשה הלז נטע בלבב צאצאיו כח מופלא של מסירות נפש למען שמו באהבה, וכל גבורת מלחמת היצר אשר נאזרים בה ישראל למעלה מדרך הטבע ומוסרים נפשם כמדרשו וכפשוטו ככתוב (תהילים מד, כג) "כי עליך הורגנו כל היום", הכל הוא מכוחו של אותו זקן, אב ידעך מנוער אשר במעשה העקידה השריש בקרב כל אשר נשמת ישראל באפו עז ותעצומות נפש לאהבה את ה"א בכל לבבינו ובכל נפשינו עד כדי מסירת הכל למענו ועד בכלל, וזה פירוש "שזכות אבותן מסייעתן" (עבודת ישראל אבות ב, ב). ובזאת נשכיל כי אין העקידה מעשה שהיה ועבר זמנו, אלא עד עצם היום הזה בכל עת ושעה עודנה פועלת ונותנת כח בנשמותינו ופירותיה אנו אוכלים.

נסיון, הוא מעורר זכות וחסדים או חובה

העולה מכל האמור שמכח עמידת אבינו אברהם בנסיון נפעל לכלל ישראל רחמים וחסדים לטובה

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

ג

ושרה אמנו עליה השלום לגודל חמלתה על כל יציר נוצר ורחמיה על כל מעשיו של השי"ת, אילו הייתה נושעת לבדה לא הייתה שמחתה שלימה בלידת יצחק בנה, הגם כי וודאי עליונים ששו ותחתונים עלזו ביום ההוא אשר קיים הקדוש ברוך הוא הבטחתו לאברהם אבינו, ויקם לו נצר בן קדוש מבטן אשר למאה נולד וממנו תקום כל האומה הישראלית בדרך נס ופלא, עם כל זה לו הייתה יודעת שרה שמחמת לידת יצחק נתעורר צער כל שהוא בלבבות נשברים ונדכאים אזי ערבה כל שמחתה ולא יכלה לשוב בחסדי ה' עליה.

ובמאמרו הנודע של הרה"ק יצחק מווארקיי זצ"ל על דברי ר' זירא כאשר נשאל במה הארכת ימים (מגילה כה). מנה בין זכויותיו "לא ששתי בתקלת חברי" ולכאורה יפלא, היעלה על הדעת שקדוש עליון ישוב וישמח מכך שחבירו נתקל ונכשל, וביאר בזה כי לעת אשר אירע מכשול ותקלה למי מחביריו באותו היום לא היה ביכולתו של ר' זירא כלל לשמוח מכל דבר שהוא, כי איך יערב לו אכילתו ושתייתו ואיש ישראל שרוי בצער, ולזאת ביקשה שרה שיוושעו כל הנצרכים יחד עמה ובכך תהא שמחתה מושלמת ביצועת ה' ובחסדיו אשר גמל עמה. ובזאת נשכיל שמוטב להימנע מהתעלות רוחנית הגדולה ביותר, ובלבד שלא יגרם מכך ריעותא,

עובד ה' האמיתי אינו מתעלה בעבודתו באופן שגרים איזה צער לאחר

ולכאורה הוא דבר חידוש שכה גדול ענין זה עד שהוצרך עבורו לוותר על מעלותיו הרמות אשר השיג ברוב עבודה ועמל, ולבאר זאת נקדים מאמר רז"ל על הכתוב בפרשת פקידת שרה ולידת יצחק שאמרה אז (בראשית כא, ה) "כל השומע יצחק לי", דרשו חז"ל (בראשית רבה נג, ח הביאו רש"י בשינוי לשון) "ראובן בשמחה שמעון מה איכפת ליה, כך שרה נפקדה אחרים מה אכפת להם, אלא בשעה שנפקדה אמנו שרה הרבה עקרות נפקדו עמה הרבה חרשים נתפקחו וכו'" והקשו בספה"ק (עירין קדישין בשם הרה"ק מרוזין ועוד) דהשתא תקשי לאידך גיסא, מה הנאה יש לה לשרה אמנו מכך שרבים נפקדו עמה ורב שחוק בעולם ומהו השבח והודאה שנתנה על הולדת והוושע גוים רבים, אלא עומק המכוון הוא אשר מדרכו וטבעו של עולם הוא שאדם השרוי במיצר כגון עקרה אשר לא ילדה אזי בהמשך הזמן ובחלוף עידן ועידנים הרי הם כמתיאשים ומתוך שהורגלו בצרתם ניקל להם מעט הצער והקושי, אמנם כאשר אחד הדווים הנתונים אף הם בצרה זו זוכה ונושע מן השמים, או אז מתעורר ביתר שאת אצל הנותרים כאב הציפייה ועומק החיסרון וההעדר אשר טרם זכו לישועה כמותו ונוסף צער על צערם העמוק בלב קרוע ומורתח,

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

ועתה קמה הקושיה וגם ניצבה, מאי שנא שאר נסיונות שמצינו שיכולים לעורר הפך הרחמים רח"ל מעקידת יצחק המעוררת רק חן וחסד לטוב לנו ולזרעינו כל הימים.

דבר פלא אשר דוד המלך פתח ספר תהילים במעלה נמוכה

והנה, נעים זמירות ישראל דוד המלך עליו השלום כתב ספר תהילים אשר בו "קביץ ואסף כל תהילותיו בספר מיוחד לצורך הנהגת המתבודד שישפוך שיחה לפני קל על כל הפרטים שיצטרך איש איש בימי חלדו ימצאו מזמור או תפילה יתפלל בה, ויש בה סגולות נפלאות להורדת השפע האלוקי על המתפלל בהם כי חיברה ברוח הקודש ולהועילו בדברים ידועים כפי כח כל מזמור וסגולתו" (אברבנאל שמואל ב כב). והנה דרך מחברי ספרים הוא לפתוח בענינו וכיופיו של הספר והמליצו על זה "פתח דברך יאיר" ומהפתיחה וההתחלה למדים ענין הספר כולו, אמנם דוד המלך פתח ב"אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' " שהיא לכאורה דרגה נמוכה של אדם שכל שבחו הוא שאינו נמשך אחר חוטאים ופושעים, ותוך כדי דיבור עובר מהקצה אל הקצה למעלות נפלאות של "תורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה", עד שבסוף התהילים חתם ב"כל הנשמה תהלל קה" אשר הוא "רומז לנשמה העליונה שהיא בשמים" (אבן עזרא),

כל דהיא של קיטרוג חלילה לאיש ישראל, זאת דרכם של עובדי ה' האמיתיים ההולכים בדרכיו.

העקידה אינה מעוררת תביעה על ישראל והדבר צריך תלמוד

מעתה היה מקום לחוש ולומר שמא חלילה וחס יכול להיות בהזכרת העקידה ופעולת האבות טענה בצד מה על בני בניהם דהא "מעשה אבות סימן לבנים" (רמב"ן בראשית יב, ו), והאיך נישא פנים אשר היו לנו אבות גדולים כאלו אשר אין לנו השגה בשולי אדרתם ומאיך חייבים אנו לומר מתי יגיעו מעשינו למעשיהם (תנר"ב א רבה כה) ואנה אנחנו עולים, הי תורה והי מצווה דמגנו עלן, וכל אשר נתרץ ונצטדק לא יועיל כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק של תירוצים, ומי שלא טרח בערב שבת, אטו תירוצים ומענות יאכל בשבת, ובזכרינו מעט גודל מעשי אבותינו הלא כלימה תכסה פנינו.

אמנם, חזינא שלא כן הוא, וזכרון העקידה היא רק לטובה עבורינו ותמיד שגורה בפנינו להגן ולהמליץ טוב, ויתכן שנרמז זאת בבקשה שאומרים קודם התפילה אחר אמירת העקידה "כן יכבשו רחמין את כעסך מעלינו" היינו שלא ייגרם חלילה שום כעס וקפידא עלינו מהזכרת העקידה, רק רחמים וצדקה וחסד על ראשנו יחול.

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

וגו' "אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו וכו'". והגם שאליבא דאמת לא נחשב לו לחטא עשה תשובה גדולה עד למאד, עד שאמרו (ע"ז ד:): "לא דוד ראוי לאותו מעשה דכתיב (תהילים קט, כב) "ליבי חלל בקרבי" וכו' לומר לך שאם חטא יחיד אומרים לו כלך אצל יחיד", ועליו אמרו "הגבר הוקם עול כו' שהקים עולה של תשובה", ועוד יש לאלוק' מילין לעמוד מעט על חקר דבר כפי אשר הורשינו להתבונן ולהשיג מה עומק ענין זה שלא חטא ונכתב בלשון חטא, גם צריך להבין ולהשכיל למה רצה דוד להיזכר בתפילות עם בני ישראל, ומדוע אכן לא נענה הגם שבכל דבריו הצליח וה' עמו.

נדב ואביהוא קירבו את עצמם למיתת נשיקה

ויבואר על פי דברי האור החיים הקדוש (ויקרא טו, א בתוה"ד) שכתב: "או יאמר על זה הדרך אחרי מות וגו', דיבר ה' למשה דרך מיתתן שהייתה לפני אור העליון בחיבת הקודש ובזה מתו, וכו' שהצדיקים הנשיקה מתקרבת להם ואלו [נדב ואביהוא] הם נתקרבו לה, והוא אומר בקרבתם לפני ה', ואומר וימותו בתוספות וא"ו, רמז הכתוב הפלאת חיבת הצדיקים שהגם שהיו מרגישים במיתתם, לא נמנעו מקרוב לדביקות נעימות עריבות ידידות חביבות

והוא כבר דרגת אותם הדבקים בה' תמיד אשר "על כל נשימה ונשימה שישאפו רוח חיים וחסד, יהללו את ה' על חסדיו וטובותיו ומעשיו ונפלאותיו כי לא כלו רחמיו וחסדיו לא יתמו" (מלכ"ם), וטעמא בעי.

ובבלל קשה, מה יפיו ומה טובו של אדם אשר מעלתו היא רק שלא קלקל וחטא עד שנתעטר בכתר ותואר "אשרי האיש".

לא חטא דוד ומדוע נכתב שכביכול היה בו חטא

לבאר זאת נקדים דברי חכמים וחידותם שאמרו (סנהדרין קז). "אמר רב יהודה אמר רב לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל, אמר לפניו רבונו של עולם מפני מה אומרים אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב ואין אומרים אלקי דוד, אמר אינהו מינסו לי ואת לא מינסית לי אמר לפניו רבונו של עולם בחנני ונסני שנאמר (תהילים כו, ב) "בחנני ה' ונסני וגו' " ואחרי שהי' נראה שכביכול נכשל בעון בת שבע אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא "גליא וידיעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי הוה כייפינא אלא אמינא דלא לימרו עבדא זכי למריה", ואכן אמרו (שבת נו). "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה שנאמר (שמואל א יח, יד) "ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

חשיקות מתיקות עד כלות נפשותם מהם, וכו'". והדברים אומרים דרשוני וחיו.

הינם עיני ישראל צדיקי הדורות המעוררים לב הנמצאים אצלם להתקרבות התרוממות והתעלות.

אהבה התלויה בדבר אין בכחה להתקיים

איברא שהוא אליה וקוץ בה, שהתעוררות זו יפה כחה לשעתה ולאחר זמן פעמים שאין השפעתה ניכרת ונחקקת בנפש, כאשר באוזנינו שמענו אבותינו סיפרו לנו אשר היה בהיות ישראל שרויים על אדמתם ובית המקדש בנוי על מכונו, מה יפו פעמיך בנעלים בעלות כל ישראל לבית המקדש שלוש רגלים בשנה לראות וליראות, עלייתם הייתה מתוך 'שמחתי באומרים לי בית ה' נלך' וירושלים עצמה היא 'יפה נוף מושו כל הארץ' לא לן בה אדם מעולם ועוון בידו, עניני הגשם והחומר אין תופסים בה מקום ו"מעולם לא אמר אדם צר לי המקום שאלון בירושלים" (אבות ה, ה), ומי יפאר גודל פאר בית הבחירה עצמו אשר הניסים שימשו בו בקביעות ובהם ראו חיבתן לפני המקום (יזמא כא חגיגה כו:), ענן כבוד ה' חופף עליו כל היום וכל הבאים שערי קולטים לקרבם קרבת אלוקים כי טוב, ובחג הסוכות אף רוח הקודש שואבין משם (ירושלמי סוכה ה, א הובא בתוס' סוכה ג:).

אמנם בעת חזרתם למקומם וביתם איש תחת גפנו ותחת תאנתו לא נשארו לעמוד במקום קדשו של

לעמוד על אמיתת הדבר נקח משל מספר אור החיים גופיה, הנה שמו בפי כל 'אור החיים הקדוש' וכשמו כן תהילתו, אשר בתוך דבריו ופירושי הפסוקים בכמה אופנים כדרך מפרשי המקרא, הבריאח התיכון המבריאח מהקצה אל הקצה הם דברי אלוקים חיים שהם כגחלי אש בוערות להלהיב הלבבות לאהבת ה' לנועם מתיקות קירבתו ליראה אותו ולעבדו בלב שלם, ודבריו אשר יסודותם בהררי קודש טמירים ונשגבים כאשר מרגלא בפומיה לומר "הצצתי וראיתי, יורדים חדרי בטן, מבעירים הרצון והחשק והבערה ללהב יצאה לרשפי אש של געגועים ותשוקה לעבודתו יתברך, מי לנו גדול מהרה"ק החוזה מלובלין זצ"ל אשר העיד על עצמו שמכל לימוד ולימוד בספר הקדוש הזה מתגליין ליה נפלאות חדשות. ואף לכל אחד ואחד החוש מעיד כי הלימוד בספר הקדוש מסוגל להתעוררות רוח קדושה, וכן מצינו בעולם שנה ונפש מקומות קדושים כגון בית המקדש ומקדש מעט הלא הוא בית המדרש, זמנים קדושים הלא המה שבתות וימים טובים ימי שמחתכם ומועדיכם אשר המה 'מקראי קודש' שהקדושה קוראת ומעוררת לב האדם ומשמיא יהבו שפע רוחני ואור עצום, ונפשות קדושות וגבוהות הלא

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

ז

במתנה מחמת קדושת המקום והזמן ולא מעבודת ויגיעת האדם אינה קונה שביתה בליבו ונפשו, כאשר ביארו בספרי הקודש אבות החסידות שכל מתנה הבאה מלעילא הבאה דרך נס אשר נפתחו ארובות השמים והוריקן שפע על האדם אינה מתקיימת (דוגמת מה שכתב בבני יששכר (חודש ניסן מאמר י"ב) לבאר ענין עבודת ספירת העומר "אך יובן הדבר על פי מה שכתבתי לעיל כמה פעמים שכל האורות נתהוו בלילה הראשונה בגבהי מרומים בדרך נס שלא על ידי מעשינו (וכן הוא בכל שנה) אך להיות הדבר שלא על ידי מעשינו אין קיום להאורות והמוחין ההם, על כן ציונו השם יתברך מצות ספירת העומר לספור מחדש יום אחר יום ונכנסים המוחים לאט לאט על ידי מעשינו ולזה יש קיום שהוא על ידי מעשינו") וכן משלו המושלים (מטו ביה משמיהו דהרה"ק אהרון מקרלין ואמרי לה הרה"ק בונם מפרשיסחא) על הפסוק (קהלת ז, י) "אל תאמר וגו' שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זאת" היינו שבהגיע זמנים טובים האדם מתרומם ומתעלה ואחר כך מסתלקים ההארות הימנו, אומר לו החכם מכל אדם שלמה המלך אל תתמה על החפץ אנה הסתלקה השגתך אשר העפלת אליה כי לא בחכמה ובעבודה יגעת ומצאת אלא שאלת על זאת, קיבלת כוחות שמימיים בהשאלה לשעתך וכעת ניטל בחזרה. וכן המליצו בפסוק (יונה ד, י)

הדרגה הרמה והגילויים הנשגבים שהיו מנת חלקם, והא לך לשון רז"ל: (בראשית רבה ע, ח) "דבר אחר 'והנה באר בשדה' זו ציון 'והנה שלשה עדרי צאן' אלו שלשה רגלים 'כי מן הבאר ההיא ישקו' שמשם היו שואבין רוח הקודש 'והאבן גדולה' זו שמחת בית השואבה וכו' 'ונאספו שמה כל העדרים' באים מלבוא חמת עד נחל מצרים וכו'. דבר אחר 'וירא והנה באר בשדה' זה בית הכנסת 'והנה שם שלושה עדרי צאן' אלו שלושה קרואים 'כי מן הבאר ההיא ישקו' שמשם היו שומעין את התורה 'והאבן גדולה' זה יצר הרע 'ונאספו שמה כל העדרים' זה הציבור וכו' 'והשיבו את האבן' שכיון שהם יוצאים להם יצר הרע חוזר למקומו" הא קמן שאף אחר מועדים מיוחדים בהם מתרוממת הנפש מעלה מעלה אחר כן שבה היא אל מקום אשר הייתה בו, וכן ביום הגדול ביותר בשנה יום הכפורים עינינו הרואות איך כל איש ישראל מתעלה ביום הקדוש מתרומם טפח מהקרקע ונעשה דומה למלאכי השרת ברב או במעט, אמנם אחרי יום הקדוש פעמים רבות הוא בבחינת 'מפטירים כאשתקד' וחוזר להנהגתו והליכותיו כמימים ימימה.

לא יגעת ומצאת אל תאמין כי הבא רק במתנה אינו נחקק בנפש והטעם בזה, כי התעוררות לקדושה הבאה מאיתערוותא דלעילא

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

”שיויתי ה' לנגדי תמיד”, נמצאת אהבתו אהבה שאינה תלויה בדבר ובזמן אלא עזה כמוות אהבה רשפיה רשפי אש שלהבת תשוקה למלך קל חי וקיים מים רבים לא יוכלו לכבותה ונהרות לא ישטפוה, והעובד ה' ההוא בכל עת הוא 'בלתי לה' לבדו' בבחינת (תהילים עג, כה כו) ”מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ, כלה שארי וגו' חלקי אלוקים לעולם”.

וזאת הייתה דרגתם הטמירה של נדב ואביהוא המבוארת באור החיים וכמו שכתב התולדות יעקב יוסף (אחרי ד”ה בקרבנתם לפני ה') שדבקה נפשם באהבה רבה עד שנפרדה מגופם.

והזוכה לדרגה זו רוח אלוקים מפעמת בקרבו ומקשקשת בתוכו בפרכוסו געגועים, ולזאת הבחינה זכו ישראל על שפת הים וזהו שכתב רש”י על הפסוק (שמות טו, א) ”אז ישיר משה ובני ישראל, עלה בליבו שישיר” היינו שהיה ליבם מלא ברגשי הודאה דביקות וקירבת אלוקים עד שעלה ליבם על גדותיו ואמרו שירה.

דוד המלך כל ימיו בדביקות עצומה **זאת** הייתה כל הוויתו של דוד המלך, הלא לדוד מנעוריו עברו עליו כמה מיני נסיונות והסתרות, בראשית דרכו סברו עליו שהוא בא מפסול משפחה (יבמות עו:) ואף אביו ואחיו ריחקהו וחשבו שהוא עצמו פסול כנאמר (תהילים סט, ט) ”כי מוזר הייתי

”אשר לא עמלת בו ולא גידלתו שכן לילה היה ובן לילה אבד” כי דבר הבא לאדם ללא יגיעתו ועמלו אין לו קיום אצלו, כי לא בכוחו פעל רק קדושת הספר או הזמן והמקום האירו בקרבו ואין לך בהם אלא שעתן ומקומן.

דביקות אהבה אמיתית היא תמידית

אמנם רגשי התעוררות ורשפי אהבה הבאים לאדם ברוב עמל ויגיעה מתוך נקיות הלב ויראת ה' טהורה העומדת לעד הם הנחלקים בלב אדם ועושים בו רושם, וכל מעשה מצווה שעושה ולימוד שלומד אפילו בנגלות התורה מתוך איתערותא דליבא דחילו ורחימו, מאיר בנשמתו באור יקרות וכמ”ש (זוה”ק שופטים ערה: ועיין שפת אמת בא תרנ”ח) ”צדיק זכויותיו חקוקות על עצמותיו” וכמאמר הרה”ק בונם מפרשיסחא זצ”ל (קול שמחה איגרת לר”ה) ”הבינה תגדל מהמעשה כי המעשה רז והבינה אור”, ובסוד אמרם (כ”מ לח.) ”רוצה אדם בקב שלו מתשעה קבין של חבירו” היינו שאפילו מעט אשר משיג האדם בעמלו ויגיע כפיו נחרת ומאיר בנשמתו יותר מהרבה שפע המורק מלעילא (עי’ פרי צדיק זאת חנוכה כב.) והצדיק אשר הוא בר לבב ברוב עמל ועבודה בימים לרבות הלילות מטהר מוחו ונשמתו ומדבק מחשבתו בקונו עד שנמצאו כל ימיו וכל עיתותיו בדביקות תמידית ומקיים כפשוטו

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

ט

הראשונים היו שוהים שעה אחת קודם לתפילה" (ברכות ל:) ובפרט למדגילים בדרך הבעל שם טוב אשר מיסודות החסידות היא הכנה רבתי לתפילה לטהר גוף ונפש ולייחד לב ומח לפני עומדם לפני המקום להתפלל והאיך נפרש כוונת הגמרא, אמנם לפי מה שנתבאר יבואר כמין חומר שהדבק בקדוש ברוך הוא באופן הגבוה ביותר הנ"ל אינו צריך להכנה לקיום "ולעברו ככל לבבכם", כי אם בכל עת ובכל שעה הוא כעומד לפני המלך ובכל זמן שני רגליו היינו הרגליו ומחשבתו ורצונותיו מכוונים לקל חי ואינו נצרך להכין עצמו, ועל זה הצטער אבא בנימין כל ימיו שיזכה לבוא כבר למדרגה זו שתפילתו סמוכה למיטתו היינו שתיכף בקומו הרי הוא במעמד ומצב הטוב ביותר וכל חושיו כוונתו ומאוייו המה רק באור פני מלך חיים וממילא יכול תיכף ומיד לגשת לתפילה. (כדברים האלו כתב בפרי צדיק וישב ג, וביאר בזה את תפילת ר' אלעזר בתר דמסיים צלותיה (ברכות טז:) "ונשכים ונמצא יחול לבבנו ליראה את שמך").

ובן הייתה עבודתו של דוד המלך אשר מחצות לילה נתקיים בו (תהילים לט, ד) "חם ליבי בקירבי בהגיגי תבער אש" ומיד קם ברוב חשק וכיסופין להודות ולשבח ומתוך כך עמד להתפלל בבחינת 'ליבי ובשרי ירננו לקל חי' ו'כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך', ולזאת ביקש דוד

לאחי" (ילקוט המכיר), ועליו נאמר (תהילים קיח, כב) "אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה" (פסחים ק"ט), וכל ימיו מכאובים ורדיפות מבית ומבחוץ וצרות מכל צד, ובכל אותם הזמנים הקשים בבורחו ממערה למערה ומסכנה לסכנה בהיותו בארץ ציה ועייף בלי מים, בליבו תשוקה אחת ויחידה בוערת אותה הוא מבקש בתחנונים בכל ספר תהילים 'צמאה לך נפשי כמה לך בשרי', 'נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה', ולולא דביקות עצומה זו וודאי לא היה בכוחו של דוד לשאת כל הני הרפתקאי דערו עליה שאין בכח בשר ודם לעמוד בכל הני צרות רבות ורעות רק שעל כל ימי חוליו ומכאוביו כסתה האהבה שבערה בלבבו כאש תמיד תוקד לא תכבה, וזה "ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו" שבכל אשר הלך ופנה היה דבוק בהשם יתברך בכל עוז והשכינה שרתה עליו ככתוב (תהילים פד, ו) "אשרי אדם עוז לו בן מסילות בלבבם".

הדבק בשלימות מוכן תמיד להתפלל כראוי

איתא בגמרא (ברכות ה:) "תניא אבא בנימין אומר על שני דברים הייתי מצטער כל ימי על תפילתי שתהא לפני מיטתי" ומסיקה הגמרא שם דהיינו סמוך למיטתי. והדברים קשים להולמן מהו השבח והיקר הגדול בזה, אדרבה הא 'חסידים

י אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

'אדם' הוא מדריגה גדולה, ומקיים שויתי ה' לנגדי תמיד (תהילים טז, ח) וכשלפעמים נפנה מחשבתו רגע אחד מן השם יתברך אזי לעוון יחשב לו על אשר פנה מחשבתו מיראת השם". ולזאת כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה כי אינו מתחיל להבין רום דרגתו של דוד עד שדקה מן הדקה שכזאת כביכול נחשב לו לחטא, ואשרי הזוכה למדריגה נשגבה שכזאת.

אין אומרים בתפילה "אלוקי דוד" כי היא דרך גבוהה מדאי

באן באה התשובה משמים לדוד על בקשתו שהראוהו אשר דרגה זו של דביקות אמת תמידית בהשם יתברך עד שבאהבתה ישגה תמיד היא דרך ליחידי סגולה צדיקי הדורות כשרפי מעלה, אמנם כלל קהל עדת ישראל לא ירהיבו עוז בנפשותם ללכת במסילה ההיא אשר לא כבשוה לרבבות אלפי ישראל כי דרך עקלתון היא ובחזקת סכנה מרובה וזאת דייקא מחמת שיש בה דביקות וקירבה כה עצומה, שהרי סביביו נסערה מאד והעומד במקום גבוה זה אם לרגע אחד יפסוק מדביקותו לעוון יחשב לו ותמוט רגלו בנפילה זו, כמשל העומד במקום גבוה אשר אם יעמדו אשוריו ויפול נפילתו תהא קשה ומסוכנת ויקשה עליו מאד לקום ממנה, לא כן ההולך לפי דרגתו הראויה לו בפשטות והוא בבחינת 'בן אדם יתאמץ בך'

שיאמרו בתפילה "אלוקי דוד" היינו שיקבע בסדר התפילה להזכיר בצלותהון ובעותהון דכל בית ישראל עבודה ודרגה זו של דוד לבוא לתפילה מתוך געגועים ותשוקת אמת.

לגודל דביקותו לא היה שייך להביאו לידי נסיון עד שכביכול נתרחק ה' ממנו

על זאת השיבוהו שהאבות נקבעו בתפילה לכל עם בני ישראל לדורותם משום שנתנסו בנסיונות וסללו שביל לזרעם אחריהם החפצים לילך דרכם, לזאת ביקש דוד שאף אותו ינסו, איברא לגודל דביקותו של דוד והיות ה' עמו בכל מקום כמעט ולא היה שייך לנסותו כי נהורא עמיה שריה וכל חושך לא יחשיך לדבוקים בה' אשר הוא אור להם בכל מושבותם, על כן למען יהא בחינת נסיון כביכול נתרחק השי"ת ממנו שזה בחינת נסירה (ענינה מבואר בשער הכוונות בכמה דוכתי ובהרחבה בענין ר"ה מדרוש א והלאה), ואז לרגע כמימריה כביכול נפסקה כחוט השערה דביקותו העצומה של דוד ולפי דרגא דיליה נחשב כביכול למכשול, הוא שהכתוב אומר (תהילים לב, ב) "אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון" ופירשו (דגל מחנה אפרים בלק ד"ה ויש עוד, וע"ע שמועה טובה ראה ד"ה כי זה תכלית, באר מים חיים בראשית ד"ה עוד נראה לפרש על וייצר וברכת אברהם לרה"ק מבוטשאטש) בשם אור שבעת המים מרן הבעל שם טוב "פירוש,

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

תצא הרעות" (איכה ג, לח) רק האדם הוא מקושר בכל העולמות ומחמת חטא הוא נפסק מהקשר עליון ונופל בענין חולי רע רחמנא ליצלן, ואחר שבא הצדיק ומתפלל הוא מקשר את האדם הזה בשורשו כבתחילה ולכן נקראת תפילה כי תפילה היא מלשון התקשרות כמו (בראשית ל, ח) 'נפתולי וכו' ונמצא ממילא נתרפא, ולפעמים אין מועילו תפילה חלילה כי יש עליו קיטרוג חלילה ואז צריך לקשרו בעולם הגדול הנקרא תהילה כי תהילה היא מלשון (איוב מא, י) "תהל אור" כי שם הוא רק אור גדול ואין כח בדין לקטרג שם והוא רחמים גמורים ושם נמתק הכל, ולכך נקראים שירי דוד מלכנו תהילים שיכולים לפעול על ידם הכל ואין שטן ואין פגע רע".

והמעם ששגבה כל כך מעלת התהילים וסגולת אמירתן הוא משום שכל תיבותיו פסוקיו ומזמוריו נאמרו מתוך דביקות עילאה ושליומה כצמיד פתיל בהשי"ת, באמת אמרו: רצונך שתדע דביקות אמת מה היא צא ולמד ספר תהילים שכולו אומר השתוקקות לבורא יתברך עד כלות בשר ונפש ועד בכלל, ואף לדורות ניתן כח לבניו אהוביו של מקום המשבחים לפניו בתהילות דוד בן ישי לבוא על ידם לדביקות ולקרבה אל ה' ומתקיים בהם (דברים ד, ד) "ואתם הדבקים בה' אלוכיכם חיים כולכם היום".

המתייגע תמיד לזכור מהשם יתברך ולהתקרב אליו אמנם בדרך הפשוטה הסלולה עבורו הרי הוא כעומד על הקרקע שאין לו מאין ליפול והוא ניצב איתן על מכוננו, לכן בתפילה שנתקנה עבור כל איש ישראל המעתיר לפני שומע תפילת כל פה אין מזכירים אלוקי דוד יען כי דרכו הגבוהה אינה מתאימה לכלל המוני בית ישראל ואילו נזכירה יכול חלילה להתעורר קיטרוג עלינו ועל עבודתינו הפשוטה, כד חזינן לדוד שעלה ונתעלה לעילא ולעילא מכל השגת שכל אנושי והגיע לדביקות עצומה אשר עין לא ראתה ומה נענה אנן אבתריה, בגין כן מזכירים רק זכות שלושת אבות.

ספר תהילים תוכו רצוף אהבה ודביקות

הנה ספר תהילים כולו הוא דבר נשגב ונפלא גבוה מעל גבוה מאד נעלה, והפליגו בכל כתבי הקודש בכוחו לאין ערוך. ובטעם שנקרא שמו 'תהילים' דייקא רזין טמירין מכבשונו של עולם גלי לן בזה הרה"ק הרבי ר' אלימלך זצ"ל (ליקוטי שושנה ד"ה שירו לה) וזה לשונו: "שירו לה' שיר חדש תהילתו בקהל חסידים (תהילים קמט, א) "יש להשיב כהלכה לאותם שאינם יודעים היאך נענה אדם בתפילה בהתפללו על חולה והוא השתנות חלילה אצל הבורא הפשוט האמיתי, אך הענין הוא באמת "מפי עליון לא

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

האיש אשר לא הלך בעצת רשעים' כי לא דבר של מה בכך הוא, אדרבה שבח יקר וגדולה לאדם הצולח בשלום את העולם עם כל משבריו וגליו ואינו נופל למהמורות אשר כרה לו היצר, ואמר דוד בענוותנותו מבשרי אחזה ואעיד איך שברגע באפו שהייתי בהסתר הייתה אצלי כביכול ירידה וכמעט נטיו רגלי כאין שופכו אשורי, על כן ידעתי מה רב טובו וזכותו של הנשמר והניצול מכל חטא ועוון.

דוד לימדנו ליוהר מאד מהחטא וממליץ טוב בעדינו

ואף לימוד עצום גנוז כאן לכל איש ישראל לידע עד כמה נצרכת זריזות וזהירות להשמר ולשמור נפשו מאד מכל חשש חטא חלילה ו"לך לך אמרינן נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב" (ב"מ צב), וגם הזוכה ומושב טוב מושבו על התורה ועל העבודה אל יהא שאנן בנפשו, כי אף מאיגרא רמא יכולים חלילה לירד וחס ושלום יכולים לבוא לידי "ברגע קטון עזבתיך" (ישעיה נד, ז), ויבין כל בר לבב להרבות להתחנן ולהעתיר על הדבר שלא נכלם ולא נכשל ולא נייעול בכיסופא קמך, אלא תמיד תהא בלבינו רק אהבתך ויראתך ולא תסור ממנו לעולמים.

גם יש כאן לימוד זכות עצום על ישראל לפני הקדוש ברוך הוא,

כיון שראה דוד אשר קרהו פתח בשבח הפורש מזרכי רשעים

ואחר כל השבח הזה כאשר בא אדוננו דוד לפתוח את הספר הקדוש הזה שבו חוסים כל בית ישראל, לא אבה להתחיל בהאי דרגה עילאה של דבקות אמיתית כי הראוהו כבר מהשמים אשר דרכו זו הגבוהה היא נתיב לא ידעוהו ולא ילכו בו המון העם פן יהרסו חס ושלום בנפילה ממדרגתם ונפל ממנו רב ובהזכרת ענין זה אף יכול להתעורר קטרוג חלילה, פתח ואמר בשבח מעלתן של ישראל אשר נשלחו מכסא הכבוד בו נחצבו נשמותם וירדו להאי עלמא דשיקרא השפל מאד, ובכל עת יצרם הרע עומד על ימינם לשטנם ובכל כוחו עושה כל טצדקי להכשילם ולהחטיאם ומכבשי דרחמנא פעמים שדרך רשעים צלחה ו"הם שלוי עולם השגו חיל" (תהילים עג, יב), והסכנה אורבת לאדם על כל צעד ושעל ליפול חלילה במכמוריו ורשתו של היצר המתגבר ומתחדש בכל יום (סוכה נב. קידושין ל:). מי מנה גבורתן של ישראל קדושים יראי שמים בסתר ובגלוי החוגרים מתניהם בעוז וגבורה להלחם ולעמוד על נפשם מפני השטן המשטין, והגם ד'איהו נורא' מלאך עם כוחות שמימיים ו'אינהו בשרא' קרוצי חומר ישראל עדיפי מיניה' (עיין קידושין פא.), ובמסירות נפש וכל הרצונות מתגברים עליו והקדוש ברוך הוא מצילם מידו, לזאת פתח דוד 'אשרי

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

למאד לאזור חיל ולאזו כל אדם זוכה לנצח במלחמה קשה זו כאשר יסד הפייט (סליחות ליום ד' עשי"ח) "ומי אזר זר לזר ומי אכזר כי יעורנו", ו"בשעת יצר הרע לית דדכיר ליה ליצר טוב" (נדרים לב:) ואף גם זאת שיכול חלילה להתעורר מכך קיטרוג על שוכני בתי חומר אשר לעיתים הם כושלים תחת משא היצר בכמה מיני נפילות וירידות, ומה יאמרו אזובי הקיר.

אמנם יש נסיון שהוא בבחינת אהבה, שאיש ישראל ברוב אהבת נדבה הבוררת בקרבו בלבבו משכן הוא בונה להשם יתברך, תמיד יוקדת בו אש להבת שלהבת של רצון ותשוקה מתי יבוא לידי ואתן מנחת אהבה משלי ליוצרי בבחינת חולת אהבה אני, אהבה עזה אשר אם יתן איש כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו, וכאשר מנסים אותו לראות הישנו אוהב את ה' בכל לבבו נפשו ומאודו, וזוכה ועומד בנסיון ובאהבה רבה ההומה בליבו נותן כל אשר לו למען שמו יתברך אזי כמים הפנים לפנים מתעוררת האהבה העצומה דרחים קודשא בריך הוא לישראל ומתגוללים משמים רחמים וחסדים לו ולזרעו אחריו ולכל ישראל.

נסיון העקידה היה גם בבחינת אהבה וגם בחינת יראה ועמד בו אברהם

והנה אחר העקידה אמר המלאך לאברהם (בראשית כב, יב) "כי

כי הוא ידע יצרנו עד כמה קשה כוחו ועד כמה כל המניעות וטרדות העולם מכבידים עלינו ובזאת יש לכל איש ישראל באיזה מצב שיהיה פתחון פה להתנצל ולאמר את צלותיה דרבי אלכסנדר (ברכות יז.) "גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעסה ושעבוד מלכויות, יהי רצון מלפניך שתצילנו מידם ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבב שלם".

ורק אחר כך המשיך דוד ודיבר ממדרגת אוהבי ה' הדבקים בו בכל עת, יום ולילה לא יפסקו ולא יסחו דעתם כדי לזכותנו להתעלות בזה איש איש כפי ערכו, עד שסיים ספר תהילים ב'כל הנשמה תהלל' שהיא התכלית המקווה לבוא אל הדבקות האמיתית ולהיות לעובד ה' נגיעה במעשיו ועבודת הדבקות של דוד המלך עליו השלום.

חילוק עצום בין נסיון בבחינת יראה לנסיון בבחינת אהבה

מעתה יבואר כל חמירא שהקשינו ונרחיב הביאור למען יבואר דבר דבור על אופניו כתפוחי זהב במשכיות כסף, שני מיני נסיונות יש נסיון שהוא בבחינת יראה היינו שהיצר מתייצב מול האדם בכל כוחו ומערים עליו בכמה מיני מכשולות וקשיים למען נסותו ולבחנו היש יראת השם בקרבו ויכול הוא ללחום את יצרו, ונסיון זה סכנה יש בו כי בשעת ההסתר שכביכול מרחיקים האדם קשה עד

אשר יאמר היום בהר ה' יראה

ביאור מקיף בענין זכות העקידה המלווה את ישראל תמיד

אהבה שעשאו אברהם שכולו מידת אהבה וחסד וכל מעשיו הם בבחינת אהבה שאין למעלה הימנה, ומאיך גיסא הייתה כאן בחינת יראה שבשעת הנסיון הסתירו ממנו הכל כמו שנתבאר ובחנו אותו במידת היראה ומצאת את לבבו נאמן לפניך. וכאשר עמד אברהם אבינו בכל הבחינות ועלה ונתעלה לעשות נחת רוח מושלמה לבורא יתברך ייחד השם יתברך שמו עליו ובגין כן אומרים "מגן אברהם".

מערתה נשכיל גודל עוצם הזכות והרחמים אשר העקידה מעוררת לישראל בכל דרא ודרא ולכל נפשא ונפשא, ובה אנו נאחזים בגלות המר הזה ובזכותה אנו מייחלים ומבקשים שיקויים בנו בקרוב והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי בשמחת עולם על ראשנו, אמן כן יהי רצון.

עתה ידעתי כי ירא אלוקים אתה" והקשו בספרים הרי אברהם הוא מידת החסד ככתוב (מיכה ז, כ) "חסד לאברהם" ויראה היא מידתו של יצחק כאשר אומרים פחד יצחק ולמה זה נקטו באברהם מידת היראה, ותיצו בזה על פי מה שהשרישנו מרנא הבעל שם טוב זי"ע (מאור עינים בא ד"ה אמנם מה, תשואות הן לרבי גדליה מליניץ תלמיד הבעש"ט בליקוטים וע"ע שם משמואל וירא תרפ"ג ד"ה ביום השלישי) שבשעת נסיון לוקחים מהאדם כל המדריגות כי ברוב חילו לא ימלט ולא נשאר כי אם הקיסטא דחיותא שהיא יראת ה' טהורה, ואף כאן בעת נסיון העקידה שהיה קשה וגדול מכל הנסיונות נטלו מאברהם אבינו כל דרגותיו והשגותיו ונשאר לו רק יראת שמים פשוטה, ואברהם אבינו זכה ועמד בנסיון הגדול ההוא.

המורם מכל האמור, כי נסיון העקידה היה הן בחינת

מכתב מיוחד ונרגש לכל בני קהלתינו היקרים

RABBI SHRAGA HAGER
1248 FIFTY-THIRD STREET
BROOKLYN, NEW YORK 11219
718 851-2266

שרגא פיינוויש האגער
בן הרה"צ מקאסוב
דומ"ץ קהל תורת חיים וויזניץ

בס"ד

שלום וברכה, ברב"ו והמשכה, יעלה ויגיע על ראש כל אחד ואחד מאנשי שלומינו, כל אחד בשמו הטוב יבורך גבר יראי ה' וחושבי שמו.

אחדשה"ט באהבה וחיבה אמרתי עת לדבר דברי הודאה בכפליים, ראשית הכל להודות את שם ה' על כל החסד אשר עשה עמי ועם כל אחד מבני ישראל להחיות נפש כל חי אשר על כל נשימה ונשימה תהלל ק"ה, מה רב טובו וחסדו אשר מוריד משמי מעל בכל רגע ורגע, להצמיח אור וחיים של ברכה, חיים של שמחה וששון, דבריו הקדושים אשר הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד האיש בחיי החיים, אלו הדברים חיים וקיימים לעד, וכו' – בנקודה של נשימת אויר של חיים – אנו זוכים להיות שביל וסולם להתדבק בחיי החיים, כי אנו מאמינים בני מאמינים אשר כל נשימה ונשימה הוא חלק ממקור חיים השי"ת אשר משתלשל ויורד להקיף את האדם ולהחיותו תמיד, ובכח השפעת הנשימה אשר מקורו בעליונים ומתלבש בתחתונים, אנו זוכים תמיד להיות קרובים אל שפע אור ה', ועל כל זאת אנו מודים ומהללים לשמו הגדול וכל החיים יודוך סלה.

ואמנם אם כן הוא הדברים ודינו בזה לשוב ולשמוח בשמחת ה' כל ימי חינו, הרי על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו, ואנו חייבים להודות לו בזמנים כאלו אשר לפעמים מצמצם אור החיים, וכאב רחמן אשר יודע דרכי הניתוח למרק עונותינו לטוב לנו כל הימים ולחיותינו כהיום הזה, מופיע ברחמי בשבטי ישורין לעורר אותנו ולהטות לבבינו אליו, ובמצבים כאלה אשר מחוץ נראה כי תשכל חרב ומחדרים אימה והחיים תלויים מנגד, אז מתגלה ביותר ובאים להכרה ברורה אשר כל חיותנו בו תלוי ואין לנו עוד אלקים זולתו, כי אלקים חיים ומלך עולם רק הוא המשפיע לנו חיים למעלה מגדרי הטבע, ובזמנים כאלה הרי בוודאי אנו מהללים לשמו הגדול וחיבים אנחנו להודות לו על החיים החדשים אשר מוריד ברצונו מציונו"ר של מקור החיים לפתוח את ידו להשפיע לכל ח"י, ועל כל נשימה ונשימה של חיים אנו מהללים שמו הגדול בכל עת ובכל שעה.

ועכשיו באתי בזה בדברי תודה והוקרה מעומק הלב פנימה אל מול אנ"ש וידידנו שיחי', אשר כידוע לאחרונה הורע מצבה של בתי היקרה האה"ח מרים חוה בת שרה רעכיל שתחי' אשר על פי דרכי הרפואה היו הטובים שבהם ככסיל

מכתב מיוחד ונרגש לכל בני קהלתינו היקרים

בחושך הולך למצוא עזר ותרופה למחלתה, ובזמנים כאלו כאשר עצות ברחוק יבוא ופרח ממנו, התעוררו אנ"ש וידידיו שיחי' להרבות בתפילות ותחנונים וקיבלו על עצמם קבלת טובות לזכות רפואתה השלימה ואז הופיע הרופא הגדול מלבינו מלך רחמן, והמציא לנו חיים בדרך מציאה אשר בא בהיסח הדעת, ופתאום יבא האדון והרחיק ממנו דעת הטבעיים לגלות לכל כי הוא הוא הרופא האמיתי, ואין מעצור בידו להושיע, ובכוחו הגדול נשתפר המצב לטובה ולברכה ליצא מן המיצרים וכאבי הלב, ואין לי ספק שאך ורק בזכות תפילתכם והקבלות טובות שקיבלתי על עצמכם נשתנה פני הדברים לטובה, ועלינו מוטל להשתמש בזה כאות ומופת להתאמת בלבבינו גודל כחה של תפילות בני ישראל להפך מדת הדין למדת הרחמים, ולשנות הדבר מן ההיפוך להיפוך, ומתוך צרה ימציאם פדות ורוחה.

אבל בד בבד עדיין עינינו כלות ומיחלות לישועתה השלימה, ובכל יום ויום אונינו מצפים לכשורות טובות שמדת הרחמים יגבור על מדת הדין בהופיע אור החיים עלי' שיתרפא בשלימות ויחזור לאיתנה, ועל כן נפשי בשאלתי לכל ידידי הנאמנים להוסיף עוז בתפילה ובתחנונים וקבלות טובות לרפואתה השלימה, וחיים ישאל שאל כל אחד ואחד בעדה ובעד כל שאר חולי ישראל הנאנחים והנדכאים, אנא אל תעזבו את אומנות אבותינו בידינו, חוסה נא ואל תתרפה מלהרבות לזעוק את ה' ולישועתו הקרובה לבוא, כי אין כוחינו אלא בפה להישען על אבינו שבשמים, וכמו שכתוב (עמוס ד' י"ג) יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחו, היינו ההרים הגבוהים והמסכים המבדילים, אבל לעומתם עומד כוחו של תפילת עם ישראל להיות מפרק הרים ומשבר סלעים ובה מגיד לאדם מה רב כוחו הגדול של שיחו, הוא הכח הנפלא של תפילה לעני אשר לפני ה' ישפוך שיחו.

בוודאי הקב"ה ישמע שועתינו לשלוח רפואה שלימה לכל תחלואי בית ישראל, ובזכות שנעורר כח זה בפרטיות נזכה במהרה שיעלה ארוכה ומרפא לכלליות כנסת ישראל וכמו שכתוב (ירמ' לג) הנני מעלה לך ארוכה ומרפא ורפאתים וגו' והשיבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובניתים כבראשונה וכן נזכה במהרה אכי"ר.

ה' יתן חיים ושלום
לכל בני ישראל
אשר יושבים בארץ ישראל
ביום הזה
אמן

בית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

1248 53rd Street Brooklyn NY 11204

בעזהש"ת

מזלא טבא וגדיא יאה

ברכות מאליפות נביע אל כבוד מעלת איש יקר הערכין ידידינו וידיד נפש כל חי הרבני החסיד הנודע, המופלג באורייתא ועוסק בה תדירא איש הצדקה ובעל החסד, פאר המעלות ונועם המדות, אשר אזנו כרויה לשוועת אביונים ודלתו פתוחה לכל אדם, שייף עייל ושייף נפיק ולא מחזיק טיבותא לנפשיה המפורסם לשם ולתהילה ברוב פעליו לתורה ולתעודה

המסור במסירות נפלאה ועצומה

לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בכל עת ועידו

ה"ה כבוד הרבני הנגיד החסיד

מו"ה יואל גליק הי"ו

וזוגתו החשובה שתחי'

לרגל השמחה השרויה במעונו

בהולדת הנכד למזל טוב

ויה"ר מלפני אבינו שבשמים שכל הברכות אשר הרעיף עליו האי צדיקא כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב עם חיים ארוכים וברוכים, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ומתוך שמחה שלות הנפש והרחבת הדעת דקדושה ללמוד וללון בעומקי תורתינו הק' כשאיפת נפשו הטהורה, ויזכה לכל הברכות האמורות בתורה, ואך טוב וחסד ברכה והצלחה יהיה מנת חלקו תמיד.

המברכים מעומק הלב ומתוך הכרת תודה עצומה

בשם כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הגבאים

מכון שפה ברורה

שנ"י חסידי קאסוב

של כ"ק
מרן אדמו"ר שליט"א

להוצאת
דברי אלקים חיים

התנועה החרדית-חסידית
עקרי התורה
קאסוב

ברכת מזל טוב

מעומק הלב הגנו בזה לברך את כבוד ידידינו היקר שביקרים, איש האשכולות מאד נעלה האברך החשוב ירא ושלם המופלא ומופלג בתו"ש והלן בעומקה, המופלג בהפלגת חכמים ונבונים ומעוטר בכל המעלות ובעל מידות תרומיות ומוזהבות לעילא מן כל ברכתא ושירתא

המסור בלב ונפש לביסוס מכונינו במסירות נאמנה ונפלאה
ויומם ויליה לא ישבותי להתרים נדיבים בעם עבורינו

הרב יוסף דוד טעמפלער הי"ו לרגל נישואיו בשעטומ"צ

עב"ג בת הרה"ג ר' ישראל שארר שליט"א

והברכה אחת הוא לכבוד אביו הדגול והנעלה הרב החסיד המפואר מפארי וחושי אנ"ש
מגדולי תומכי מכונינו במדה גדושה ובכל עת ועונה

הרה"ג ר' יו"ט ליפמאן שליט"א

ויה"ר מלפני אבינו שבשמים שזכות מעשיו הטובים יעמוד לו לבנות בית נאמן בישראל ולהתברך בכל מילי דמויטב, ויזכה להמשיך בעבודתו בקודש לאורך ימים ושנים מתוך בריאות גופא ונהורא מעליא, ויזכה לרוות רב נחת דקדושה מתוך שמחה והרחבת הדעת, עושר ואושר, ואך טוב וחסד יהיה מנת חלקו כל ימי חייו

המברכים מעומק הלב,
הנהלת המכון

מכון שפה ברורה

שנ"י חסידי קאסוב

של כ"ק
מרן אדמו"ר שליט"א

להוצאת
דברי אלקים חיים

ברכת מזל טוב

ברכותינו הלבבית שלוחה בזה
 לכבוד ידידינו היקר מאד נעלה העומד תמיד לימינינו
 המופלג באורייתא ועוסק בה תדירא
 המופלג בהפלגת חכמים ונבונים ומעוטר בכל המעלות
 ובעל מידות תרומיות ומוזהבות,
 רודף צדקה וחסד בעל עת ועונה והמקבל כל אדם בסבר פנים יפות
 הוא הגבר אשר עומד תמיד הכן לעזרינו בכל ענינים הקשורים להו"ל של הני דא"ה
 דברי תורתו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בכל עת ועונה

מו"ה מרדכי איינהארן הי"ו

וזוגתו החשובה שתחי'

לרגל השמחה השרויה במעונו

באירוסי בנו

הבה"ח המופלג בתורה, יר"ש וחסידות,
נעים הליכות ובעל מידות תרומיות

הבה"ה יוסף מאיר ני"ו

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שזכות הפצת תורתו של מרן רבינו שליט"א יעמוד לו
 להתברך בכל מיילי דמיטב מתוך בריאות גופא ונהורא מעליא,
 ויזכה לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצ"ח שיחי' מתוך שמחה
 שלות הנפש והרחבת הדעת, ושזיזכה לראות ברכה בכל מעשי ידיו,
 ואך ברכה והצלחה יהיה מנת חלקו כל הימים

המברכים מעומק הלב,

הנהלת המכון